

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 17Csp/52/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8122203426
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Lampartová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2023:8122203426.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

2 17Csp/52/2022

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Evou Lampartovou v spore žalobkyne: A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom C. XXXX/X, XXX XX D., právne zastúpenej: JUDr. Igor Šafranko, advokát so sídlom Sovietskych hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, Boulevard Haussmann 1, 750 09 Paríž, Francúzsko, zapísaná v parížskom Registri obchodu a spoločností pod č. 542 097 90, konajúca na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky so sídlom Karadžičova 2, 811 09 Bratislava, IČO: 47 258 713, právne zastúpenému: SOUKENÍK – ŠTRPKA, s. r. o., so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 36 862 711, o určení neprijateľnosti zmluvných podmienok, takto

rozhodol:

2 17Csp/52/2022

Súd u r č u j e , že zmluvná podmienka v žiadosti/zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 27.9.2005, uvedená vo všeobecných podmienkach CETELEM SLOVENSKO a.s. pre poskytnutie spotrebiteľského úveru v časti III. Klasický úver, III.-4 splácanie úveru v bode III.-4-1 v znení: „Cetelem splátku použije na úhradu dohodnutých úrokov, poplatkov podľa zmluvy o úvere, prípadne podľa sadzovníka poplatkov platného v deň čerpania úveru (ďalej len „SP“), vrátane čiastky určenej na úhradu poistného, pokiaľ je klient poistený a splátku príslušnej časti úverovej istiny.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

Súd u r č u j e , že zmluvná podmienka v žiadosti/zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 27.9.2005, uvedená vo všeobecných podmienkach CETELEM SLOVENSKO a.s. pre poskytnutie spotrebiteľského úveru v časti V. Záverečné ustanovenia, v bode V.-3 v znení: „Ak klient poruší svoju povinnosť splácať poskytnutý úver riadne a včas, je Cetelem oprávnený požadovať od klienta, aby zaplatil zmluvnú pokutu vo výške 8 % z každej splátky, s úhradou ktorej sa dostal do omeškania viac než 30 dní. Zmluvná pokuta je splatná bezodkladne potom, čo klient dostane písomnú výzvu na jej úhradu.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

Žalobkyňa má nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v plnom rozsahu s tým, že o výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením, po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobkyňa sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 6.4.2022 domáhala, aby súd, že zmluvné podmienky v žiadosti/zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 27.9.2005, uvedené vo všeobecných podmienkach CETELEM SLOVENSKO a.s. pre poskytnutie spotrebiteľského úveru, jedna v časti III. klasický úver, III.-4 splácanie úveru v bode III.-4-1 v znení:

„Cetelem splátku použije na úhradu dohodnutých úrokov, poplatkov podľa zmluvy o úvere, prípadne podľa sadzovníka poplatkov platného v deň čerpania úveru (ďalej len „SP“), vrátane čiastky určenej na úhradu poisťného, pokiaľ je klient poistený a splátku príslušnej časti úverovej istiny“, a druhá v časti V. Záverečné ustanovenia, v bode V.-3 v znení: „Ak klient poruší svoju povinnosť splácať poskytnutý úver riadne a včas, je Cetelem oprávnený požadovať od klienta, aby zaplatil zmluvnú pokutu vo výške 8 % z každej splátky, s úhradou ktorej sa dostal do omeškania viac než 30 dní. Zmluvná pokuta je splatná bezodkladne potom, čo klient dostane písomnú výzvu na jej úhradu“, sú neprijateľnými zmluvnými podmienkami v spotrebiteľskej zmluve. Žalobu odôvodnila tým, že s právnym predchodcom žalovaného, spoločnosťou CETELEM SLOVENSKO, a.s., uzatvorila spotrebiteľskú zmluvu – Žiadosť/ Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX dňa 27.9.2005, pričom predmetom zmluvy bolo poskytnutie úveru vo výške 13 243 Sk (439,59 EUR) na nákup tovaru v hodnote 14 898 Sk (494,52 EUR), kde na priamu platbu uhradila sumu 1 655 Sk (54,94 EUR). S poukazom na § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka mala za to, že zmluvné ustanovenie vo všeobecných podmienkach v časti III. Klasický úver, III.-4 Splácanie úveru v bode III. 4-1 poskytuje žalovanému ako dodávateľovi úveru možnosť započítavať jej platby na iný účel, akým je splatenie istiny tohto úveru, a to bez ohľadu na jej vôľu. Predmetné ustanovenie zakladá nevyvážený vzťah medzi ňou a žalovaným, pokiaľ ide o započítavanie jej platieb na predmetný úver, keďže umožňuje žalovanému postupovať v tomto smere nepredvídateľne a započítavanie platieb sa tak stáva pre žalobkyňu netransparentné. Mala za to, že podmienka je všeobecná a neurčitá, keďže zo zmluvy nevyplýva, aké konkrétne poplatky má spotrebiteľ platiť. Dodávateľ si tak môže na základe predmetnej zmluvnej podmienky uplatňovať voči spotrebiteľovi aj finančné nároky, na ktoré nemá nárok a navyše z predmetného ustanovenia nevyplýva výška jednotlivých zložiek mesačnej splátky, a tak spotrebiteľ nemá vedomosť, na aké položky a v akej výške sú jeho platby započítavané. Podľa žalobkyne uvedená zmluvná podmienka spôsobuje v rozpore s požiadavkou dobrej viery zjavnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a teda je v rozpore s generálnou klauzulou (§ 53 ods. 1 OZ). Žalobkyňa si ňou zhoršila svoje zmluvné postavenie, ako to predpokladá § 54 ods. 1 OZ v spojení s § 53 ods. 2 a § 39 OZ. Navyše nejde o jej individuálne dojednanie. Poukázala a citovala rozsudok Okresného súdu Skalica sp. zn. 3C/276/2012 zo dňa 5.8.2013 voči právnemu predchodcovi žalovaného a tiež vo vzťahu k tomu rozsudku potvrdzujúci rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24Co/436/2013 zo dňa 29.10.2014. Čo sa týka druhej zmluvnej podmienky, ktorú označila za neprijateľnú (vo všeobecných podmienkach v časti V. Záverečné ustanovenia v bode V.-3) citovala rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 11C/23/2014 zo dňa 16.5.2014.

Žalovaný vo vyjadrení k žalobe zo dňa 29.4.2022 navrhol žalobu zamietnuť a priznať mu náhradu trov konania. K skutkovému stavu uviedol, že žalovaný na základe predmetnej zmluvy zo dňa 27.9.2005 poskytol žalobkyňi finančné prostriedky, ktoré sa žalobkyňa zaviazala splácať riadne a včas, a to v 9 mesačných splátkach po 1 655 Sk (54,94 EUR) vždy k 15. dňu v mesiaci počínajúc dňom 15.10.2005. Žalobkyňa poskytnutý úver splatila v zmysle podmienok dojednaných v zmluve, v dôsledku čoho zmluvný vzťah zanikol zákonom predpokladaným spôsobom, teda splnením, ku dňu 17.7.2006. Žalobkyňa sa po viac ako 16 rokoch pasivity domáha určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok, pričom výsledok konania už nie je v žiadnom ohľade spôsobilý ovplyvniť postavenie žalobkyne v tomto zmluvnom vzťahu a tiež jej zo zmluvy už nemôžu žiadne povinnosti vzniknúť. Žalovaný mal za to, že nemožno pripustiť, resp. ospravedlniť nezájem žalobkyne o bdelé uplatňovanie jej spotrebiteľských práv, pretože pripustenie takéhoto správania by malo za následok, že každý spotrebiteľ by sa mohol časovo neobmedzene domáhať ochrany svojich práv bez toho, aby vynaložil aspoň elementárnu, alebo čo i len najmenšiu snahu zaujímať sa o svoje práva počas trvania zmluvného vzťahu, kedy je domáhanie sa súdneho prieskumu spotrebiteľskej zmluvy podľa žalovaného aj žiaduce a zmysluplné. Spory vyvolané po takejto značnej dobe považoval za umelo vytvorené, ktorých jediným cieľom nie je ochrana spotrebiteľov, ale práve umelé navyšovanie trov právneho zastúpenia právnym zástupcom žalobkyne, ktorý sa veľkým množstvom takmer totožných podaní snaží získať čo najvyššie ohodnotenie v podobe trov právneho zastúpenia. Žalovaný mal za to, že na vyslovenie neprijateľnosti zmluvných podmienok už niet dôvodu, keď zmluvný vzťah medzi stranami je už ukončený. Z ustanovení § 137 písm. d) CSP a § 3 ods. 3 a 5 zákona o ochrane spotrebiteľa žalovaný dôvodil, že zákonodarca mal na mysli prípady, keď zmluvný vzťah medzi dodávateľom a spotrebiteľom trvá, pretože iba počas trvania zmluvného vzťahu možno spotrebiteľa chrániť pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami. Podľa žalovaného je absurdné až nemysliteľné, aby sa spotrebiteľ po viac ako 16 rokoch po zániku zmluvného vzťahu nedôvodne domáhal vyslovenia neprijateľnosti zmluvných podmienok. Spornosť vzťahu medzi žalobkyňou ako spotrebiteľkou/dlžníčkou a veriteľom ako žalovaným už aktuálne neexistuje. Žalovaný

tiež vzniesol námietku premlčania voči právu, ktorým sa žalobkyňa domáhala určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok. Čo sa týka samotných žalobkyňou označených zmluvných podmienok, v prípade prvej z nich – započítavanie úhrad – žalovaný poukázal na to, že napadnuté ustanovenie odkazuje na zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe čoho možno prijať záver, že žalovaný si nikdy nemohol voči žalobkyni uplatňovať iné nároky ako tie, ktoré si so žalobkyňou vopred nedohodol. Poukázal na časť B) zmluvy o spotrebiteľskom úvere, kde sa uvádza počet mesačných splátok 9, výška mesačnej splátky 1 655 Sk, súčet mesačných splátok 14 895 Sk, cena úveru 1 652 Sk, Dátum prvej splátky 15.10.2005 a RPMN 16,97 %. Žalobkyňa uhradila poskytnutý úver v zmysle uvedených parametrov zmluvy a žalovaný si voči nej neuplatnil žiadne iné nároky, ako tie, ktoré si medzi sebou dohodli. Tvrdenie žalobkyne, že jej nebolo zrejmé, aké konkrétne poplatky mala platiť a že dodávateľ mohol voči nej uplatňovať aj finančné nároky, na ktoré nemal nárok, považoval za nedôvodné a nesprávne. Citoval ustanovenia § 497, 502 a 503 Obchodného zákonníka a dôvodil, že možno z nich odvodiť postup pri učení pomernej výšky každej splátky, ktorá sa započíta na istinu a dojednaný zmluvný úrok a z logiky veci vyplýva, že na začiatku čerpania úveru väčšina splátky sa bude započítavať na úroky, keďže prostriedky, ktoré boli dlžníkovi poskytnuté ako úver, sú celé u dlžníka a až postupom času, ako dlžník plní jednotlivé splátky, dochádza aj k znižovaniu dlžnej sumy, čím sa postupom času mení pomer započítavania na istinu a úroky. Ku koncu doby splatnosti sa tento pomer otočí a väčšia časť zaplatenej splátky sa započítava na istinu a zvyšok na dojednané úroky. Poukázal na prílohu č. 2 zákona č. 129/2010 Z.z, konkrétne na čl. II Dodatočné predpoklady na výpočet RPMN, a citoval písm. g) bod 1. Ustanovenie označené žalobkyňou podľa žalovaného upravuje postup započítavania mesačnej splátky na dohodnuté úroky a istinu úveru totožne ako zákonná úprava. Výklad žalobkyne, že splátka sa mala započítavať najprv na úroky a poplatky a nakoniec na istinu, nie je správny a nemožno k nemu dospieť ani s poukazom na koncipované ustanovenie zmluvy. Žalobkyni od počiatku bola známa výška mesačnej splátky a nevyplývala jej žiadna iná povinnosť ohľadom uhrádzania iných poplatkov, preto žalovanému nebolo zrejmé, aké iné poplatky mala žalobkyňa na mysli. Čo sa týka druhej zmluvnej podmienky – zmluvnej pokuty – žalovaný mal za to, že žalobkyňa neuviedla dôvody, pre ktoré považuje predmetné ustanovenie za neprijateľné. Napriek tomu uviedol, že platná právna úprava, ani žiaden predpis EÚ nezakazujú zabezpečenie záväzkov zo spotrebiteľskej zmluvy zmluvnou pokutou a neexistuje žiadne rozhodnutie Súdneho dvora EÚ, ktoré by vyslovene uvádzalo, že zmluvná pokuta v spotrebiteľských vzťahoch je vylúčená z dôvodu, že sa považuje za nekalú obchodnú praktiku, či neprijateľnú zmluvnú podmienku. Poukázal na § 3a ods. 1 a 2 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. a zastával názor, že s odkazom na ne zabezpečenie spotrebiteľskej zmluvy prostredníctvom zmluvnej pokuty nie je vylúčené. Mal za to, že zmluvnú pokutu nemožno posudzovať ako neprijateľnú zmluvnú podmienku z dôvodu, že nezakladá hrubý nepomer v právach a povinnostiach. Citoval čl. 4 body 1 a 2 a čl. 3 bod 1 Smernice 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a dôvodil, že aby bolo možné nejakú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve považovať za nekalú, resp. neprijateľnú, musí táto spôsobiť značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach. S prihliadnutím k charakteru posudzovanej spotrebiteľskej zmluvy – zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru – dospel k záveru, že zmluva nespôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach, pričom zdôraznil slovo „značnú“, keďže istá nerovnováha je prípustná. Bez uzavretia akéhokoľvek zabezpečovacieho prostriedku by to bol práve žalovaný ako veriteľ, ktorý by bol v značnej nevýhode oproti žalobkyni ako dlžníčke. Záverom ešte dodal, že zmluvná pokuta nebola voči žalobkyni nikdy aplikovaná, keďže zmluvný vzťah založený zmluvou zanikol zákonom predpokladaným spôsobom, a síce splnením v zmysle zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Žalobkyňa v replike zo dňa 16.5.2022 zotrvala na podanej žalobe. Žalobu považovala za efektívny procesný prostriedok pre ňu ako spotrebiteľa, aby jej bola zabezpečená ochrana ohrozených alebo porušených práv v dôsledku nedodržania povinnosti žalovaného ako dodávateľa nepoužívať neprijateľné zmluvné podmienky vo formulárových zmluvách, ako aj nekalých obchodných praktík pri ich uzatváraní. Konštatovanie žalovaného, že žaloba o určenie NZP je neprípustná, považovala za popieranie jej práva na prístup k súdu a mala za to, že vyjadruje celkový vzťah žalovaného k rešpektovaniu ústavou garantovaného práva na súdnu a inú právnu ochranu ako aj princípu ochrany spotrebiteľa. Predmetná žaloba je podľa žalobkyne účinným prostriedkom dosiahnutia prevencie pred neustálym používaním nečestných podmienok vo formulárových spotrebiteľských zmluvách. Citovala čl. 7 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a poukázala aj na § 298 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého je súd povinný aj bez návrhu skúmať neprijateľnosť zmluvných podmienok uvedených v spotrebiteľskej zmluve alebo v inom zmluvnom dokumente súvisiacom so spotrebiteľskou zmluvou. Za nesprávne považovala aj konštatovanie žalovaného, že nie

je možné v individuálnych spotrebiteľských sporoch posudzovať neprijateľnosť zmluvných podmienok. Práve rozhodovanie súdov o neprijateľnosti zmluvných podmienok v individuálnych sporoch, popri posudzovaní nekalých obchodných praktík, je nosným pilierom spotrebiteľského práva, tak ako to vyplýva z únieového práva a vnútroštátnych právnych noriem. Prípustnosť určovacích žalobných návrhov pri žalobách o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok v individuálnych spotrebiteľských sporoch v zmysle Civilného sporového poriadku konštatoval Najvyšší súd SR uznesením sp. zn. 6Ndc/20/2016 z 23.01.2017. Prípustnosť určovacích výrokov pri NZP vyplýva tiež z rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/127/2017 z 30.01.2019. Poukázala aj na § 11 ods. 4 zák. č. 129/2010 Z. z. s účinnosťou od 01.01.2018 Spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky, keď to ustanovenie § 11 ods. 4 zák. č. 129/2010 Z. z. výslovne umožňuje, a to práve s odkazom na § 137 CSP. Ak ustanovenie § 11 ods. 4 zák. č. 129/2010 Z. z. s odkazom na § 137 CSP umožňuje spotrebiteľovi domáhať sa určenia neplatnosti zmluvy žalobou, tak v zmysle zásady, že vo väčšom je obsiahnuté menšie, ak sa spotrebiteľ môže domáhať žalobou určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, tak sa môže domáhať žalobou aj určenia neplatnosti ktorejkoľvek neplatnej časti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, teda aj určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky, lebo určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky, je taktiež určením neplatnosti zmluvy. Poukázala na právnu vetu z citovaného uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 6Cdo/27/2018, z 28.03.2019: „Žaloba, ktorou sa žalobca (majúci v právnom vzťahu, ktorého sa vec týka, postavenie spotrebiteľa) domáha vyslovenia (určenia) neprijateľnosti zmluvných podmienok, resp. vyslovenia (určenia) ich neplatnosti z dôvodu neprijateľnosti, nie je určovacou žalobou v zmysle § 137 ods. 1 písm. c) C. s. p. Ide o osobitný druh žaloby patriacej spotrebiteľovi s cieľom domáhať sa proti porušiteľovi ochrany svojho práva pred neprijateľnými podmienkami na súde, ktorá má podklad v osobitných predpisoch (§ 53 ods. 1, ods. 4 a 5 a § 53a Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z.). V prípade takejto žaloby nie je preto potrebné tvrdiť a preukazovať naliehavý právny záujem.“ Pre úplnosť dodala, že na dôvodnosť žaloby o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky nemá žiaden vplyv, či úver už bol, alebo nebol splatený a poukázala napr. na rozsudok Krajského súdu Prešov, sp. zn. 10Co/30/2018, z 09.04.2019, z ktorého citovala. Posúdenie predmetného úverového vzťahu súdnou mocou označila za pre ňu významné, odôvodnené a opodstatnené. Žaloba má nielen svoj individuálny význam, ale vzhľadom na charakter neprijateľnosti zmluvných podmienok aj generálny význam. Z tohto dôvodu argumentácia žalovaného ohľadom neopodstatnenosti žaloby je alibistická a bez relevancie. To isté sa týka aj nenáležitých vyjadrení ohľadom trov konania. Nesúhlasila s názorom žalovaného, že nie je možné z dôvodu premlčania určiť neprijateľnosť zmluvných podmienok. Považovala tvrdenie žalovaného o nemožnosti určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok z dôvodu premlčania za absolútne nesprávne, pretože dané nepredstavuje majetkové právo spotrebiteľa, ale naopak je vecou a povinnosťou ex offo súdnej kontroly spotrebiteľských zmlúv. Neprijateľná zmluvná podmienka je absolútne neplatná bez ohľadu na to, či a kedy by sa spotrebiteľ určenia jej neplatnosti domáhal a naliehavý právny záujem sa v tomto prípade nemusí preukazovať. V tejto súvislosti poukázala na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 21.4.2016 č.k. 20Co/295/2014-151. Čo sa týka neprijateľnosti predmetných zmluvných podmienok, tak pre súdnu vec považovala za rozhodujúce, aby existovalo hoci aj len jedno právoplatné rozhodnutie, ktoré určuje predmetnú zmluvnú podmienku za neprijateľnú a teda absolútne neplatnú, pričom už v žalobe poukázala na rozhodnutia vydané proti žalovanému, resp. jeho právnenému predchodcovi týkajúce sa napadnutých NZP. Za alibistické považovala tvrdenie, že obsah predmetných neprijateľných zmluvných podmienok nebol naplnený. Žalovaný autoritatívne z pozície dodávateľa uvedené ustanovenia zakomponoval do textu spotrebiteľskej zmluvy, žalobkyňa o žiadnu takúto zmluvnú podmienku nežiadala. Čo sa týka poradia započítania, tak prioritou žalovaného ako veriteľa nebolo započítavať jednotlivé splátky od začiatku najprv na istinu, čím postupoval v rozpore s ustanovenia Občianskeho zákonníka. V spotrebiteľských vzťahoch je neprípustné započítanie splátok podľa Obchodného zákonníka, ako to uvádza žalovaný. Súdna kontrola štandardných formulárových zmlúv je postavená na absolútnej neplatnosti neprijateľných klauzúl. Je podstatné a rozhodujúce, že napádané zmluvné podmienky v spotrebiteľskej zmluve sú objektívne spôsobilé poškodiť spotrebiteľa. Záverom uviedla, že ak žalovaný ako dodávateľ nepredložil v konaní jediný dôkaz na preukázanie vedenia kontraktačného procesu s dlžníkom, potom po skutkovej i právnej stránke konajúci súd pri hodnotení dôkazov ani nemôže dôjsť k záveru, ktorý prezumoval žalovaný a zamietnuť žalobu. Mala za to, že je potrebné naopak skúmať konanie žalovaného, ako si plnil svoje zákonné povinnosti, najmä odbornú starostlivosť pri poskytovaní spotrebiteľského úveru.

Žalovaný v duplike zo dňa 24.5.2022 opätovne poukázal na skutočnosť, že zmluvný vzťah založený Zmluvou o spotrebiteľskom úvere zo dňa 27.9.2005 zanikol ku dňu 17.7.2006, v dôsledku čoho už nemôžu vzniknúť ani nastať žiadne povinnosti či práva žiadnej zo zmluvných strán. Počas trvania zmluvného vzťahu nedošlo k zásahu do práv žalobkyne, ani k žiadnemu porušeniu jej práv uplatnením podmienok, ktoré žalobkyňa navrhuje určiť za neprijateľné. Neboli uplatnené iné poplatky, ako tie, ktoré boli dojednané v zmluve a tiež nebola uplatnená ani zmluvná pokuta. Inicialované konanie nie je spôsobilé odstrániť domnelý stav právnej neistoty žalobkyne ako spotrebiteľky. Namietal absenciu akéhokoľvek dôvodu a právneho záujmu na rozhodovaní o neprijateľnej zmluvnej podmienky. Neexistuje potreba chrániť de facto neexistujúce právo spotrebiteľa. Uviedol, že nepopiera posudzovanie neprijateľnosti zmluvných podmienok v individuálnych spotrebiteľských sporoch, ale v danom prípade žalobkyňa sa žalobou nedomáha žiadneho plnenia, či nároku, ktoré by súviselo so zmluvnou podmienkou, ktorej určenia neprijateľnosti sa domáha. Z toho žalovaný odvodzoval, že žaloba nemá žiadny právny význam, lebo nijakým spôsobom neovplyvní právne postavenie strán sporu a súčasne výrok rozsudku nemôže zaväzovať iných spotrebiteľov či dodávateľov. Poukázal tiež na prípadne premlčanie prípadných nárokov z predmetnej zmluvy v dôsledku uplynutia času. Žalovanému tak nebolo zrejmé, v čom má spočívať významnosť, odôvodnenosť a opodstatnenosť posúdenia predmetných zmluvných podmienok, resp. prínos pre žalobkyňu. Podľa žalovaného je skôr konanie žalobkyne príkladom zneužitia práva zo strany spotrebiteľa. Záverom taktiež zopakoval, že voči žalobkyňi si nikdy neuplatnil iné nároky, než tie, na ktoré mu vznikol nárok v zmysle uzavretej zmluvy a nestotožňoval sa s tvrdením žalobkyne, že by mal žalovaný za cieľ započítavať splátku úveru inak ako na istinu.

Súd nariadil termín pojednávania na deň 24.1.2023.

Právny zástupca žalobkyne na pojednávaní zotrval na podanej žalobe s poukazom na už notorickú judikatúru ohľadom nich. Právny zástupca žalovaného opakovane vzniesol námietku premlčania a s poukazom na ich doterajšiu argumentáciu navrhoval žalobu zamietnuť.

Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi (na č.l. 4 žiadosť/zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 27.9.2005, na č.l. 5 všeobecné podmienky CETELEM SLOVENSKO a.s. pre poskytnutie spotrebiteľského úveru), oboznámil sa so žalobou a vyjadreniami strán i s ostatným obsahom spisu a zistil nasledovný skutkový stav:

Žalobkyňa uzavrela so spoločnosťou CETELEM SLOVENSKO a.s.dňa 27.9.2005 Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. XXXXXXXXXXXXXXXX, na základe ktorej jej bol zo strany uvedenej spoločnosti poskytnutý úver vo výške 13 243 Sk (439,59 EUR) na kúpu tovaru v hodnote 14 898 Sk (494,52 EUR) s priamou platbou pri nákupe vo výške 1 655 Sk (54,94 EUR), ktorý sa žalobkyňa zaviazala splatiť v 9 mesačných splátkach po 1 655 Sk (54,94 EUR). Zmluvný vzťah zanikol splnením – splatením úveru – dňa 17.7.2006.

Vo všeobecných podmienkach CETELEM SLOVENSKO a.s. pre poskytnutie spotrebiteľského úveru, s ktorými žalobkyňa v zmysle zmluvy vyjadрила súhlas sa nachádzajú okrem iných aj nasledovné zmluvné dojednania:

- v časti III. Klientský úver, III.-4. splácanie úveru, bod III.-4.1 – „Cetelem splátku použije na úhradu dohodnutých úrokov, poplatkov podľa zmluvy o úvere, prípadne podľa sadzovníka poplatkov platného v deň čerpania úveru (ďalej len „SP“), vrátane čiastky určenej na úhradu poistného, pokiaľ je klient poistený a splátku príslušnej časti úverovej istiny.“

- v časti V. Záverečné ustanovenia, bod V.-3. – „Ak klient poruší svoju povinnosť splácať poskytnutý úver riadne a včas, je Cetelem oprávnený požadovať od klienta, aby zaplatil zmluvnú pokutu vo výške 8 % z každej splátky, s úhradou ktorej sa dostal do omeškania viac než 30 dní. Zmluvná pokuta je splatná bezodkladne potom, čo klient dostane písomnú výzvu na jej úhradu.“

Spoločnosť CETELEM SLOVENSKO a.s. zanikla v dôsledku zlúčenia so žalovaným 30.6.2016 (vychádzajúc z výpisu z obchodného registra).

Zistený skutkový stav súd právne posúdil nasledujúco:

Podľa § 52 ods. 1 až ods. 3 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere (ďalej len „Občiansky zákonník“) Spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). Ustanovenie odseku 1 sa nevzťahuje na predmet plnenia alebo cenu plnenia.

Podľa 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré

- a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy,
- b) dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa,
- c) vylučujú alebo obmedzujú zodpovednosť dodávateľa za konanie alebo opomenutie, ktorým sa spotrebiteľovi spôsobila smrť alebo ujma na zdraví,
- d) vylučujú alebo obmedzujú práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady alebo zodpovednosti za škodu,
- e) umožňujú dodávateľovi, aby spotrebiteľovi nevydal ním poskytnuté plnenie aj v prípade, že spotrebiteľ neuzavrie s dodávateľom zmluvu alebo od nej odstúpi,
- f) umožňujú dodávateľovi odstúpiť od zmluvy bez zmluvného alebo zákonného dôvodu a spotrebiteľovi to neumožňujú,
- g) oprávňujú dodávateľa, aby bez dôvodov hodných osobitného zreteľa vypovedal zmluvu uzavretú na dobu neurčitú bez primeranej výpovednej lehoty,
- h) prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nesplnil záväzky, ktoré vznikli,
- i) umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve,
- j) určujú, že cena tovaru alebo služieb bude určená v čase ich splnenia, alebo dodávateľ oprávňujú k zvýšeniu ceny tovaru alebo služieb bez toho, aby spotrebiteľ mal právo odstúpiť od zmluvy, ak cena dohodnutá v čase uzavretia zmluvy je podstatne prekročená v čase splnenia.

Podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 298 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len ako „CSP“), súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou. Ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou

za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takej zmluvnej podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takej zmluvnej podmienky alebo mu na základe takej zmluvnej podmienky uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

Podľa § 3 ods. 3 a 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách. Proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

Podľa článku 3 smernice Rady č. 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy ku škode spotrebiteľa.

Podľa § 2 písm. a) a b) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „ZoSÚ“) Na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme,
- b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Predmetnú úverovú zmluvu súd vzhľadom na povahu zmluvných strán považoval za spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, pričom skutočnosť, že sa jedná o spotrebiteľský právny vzťah nebola medzi stranami ani sporná. V čase uzavretia zmluvy medzi stranami bola už účinná právna úprava prijatá vzhľadom na vstup Slovenskej republiky do európskeho hospodárskeho a právneho systému, a to zákonom č. 150/2004 Z. z. s účinnosťou od 1.4.2004 novelizované znenie piatej hlavy Občianskeho zákonníka obsahujúce ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách. Uvedená právna úprava má základ v smernici Rady č. 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej tiež iba „smernica“). Z formy a obsahu zmluvy, je zrejmé, že sa jedná o tzv. „formulárovú“ zmluvu, ktorej predtlač formulára mal žalovaný (resp. jeho právny predchodca) už pripravený a dopisoval do nich iba konkrétne údaje týkajúce sa žalobkyne, ktorá obsah zmluvy – jednotlivé zmluvné dojednania ohľadom práv a povinností zmluvných strán – žiadnym podstatným spôsobom nemohla ovplyvniť, ani neovplyvnila. Spotrebiteľská zmluva v zmysle prijatej úpravy nesmie obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a pokiaľ zmluva obsahuje takéto neprijateľné podmienky, tak tieto sú neplatné.

Čo sa týka prípustnosti žaloby o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok, opodstatnenosti a premlčania nároku žalobkyne domáhať sa tohto určenia po 16 rokoch od ukončenia zmluvného vzťahu, súd pripúšťa, že názory žalovaného majú v mnohom svoje racie a je možné prisvedčiť, že určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky bez vize, či identifikácie následkov a potenciálneho

prínosu, ktoré môžu reálne mať svoj pôvod v rozhodnutí súdu, sa môže javiť ako neúčelné a neopodstatnené. Súd však vzhľadom na princíp právnej istoty zakomponovaný v čl. 2 ods. 2 CSP nasledujúc právne závery vyšších súdov, dospel k záveru o prípustnosti a opodstatnenosti žaloby žalobkyne. Vychádzajúc z ustanovení zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v každom prípade je daný naliehavý právny záujem spotrebiteľov na určení neprijateľnosti zmluvných podmienok, a to bez toho, aby ho bolo potrebné osobitným spôsobom preukazovať, pretože tento vyplýva priamo z citovaného § 3 ods. 3 a 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa (obdobne vid'. rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 18.12.2013, sp. zn. 1Co/237/2013). Súd poukazuje aj na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 26.10.2017, sp. zn. 18Co/120/2017, ktorý pripustil, že spotrebiteľ sa má možnosť domáhať určenia neprijateľnej podmienky. Taktiež podľa uznesenia Najvyššieho súdu SR z 23. januára 2017, sp. zn. 6 Ndc 20/2016 právo súdu vysloviť v konkrétnom prípade neprijateľnosť zmluvnej podmienky ostalo aj po nadobudnutí účinnosti CSP zachované, ale na rozdiel od rozhodnutia vydaného v konaní podľa § 301 a nasl. CSP len s účinkami inter partes. A nakoniec súd poukazuje na § 298 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len ako „CSP“), v zmysle ktorého môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná. Krajský súd v Prešove v rozhodnutí sp. zn. 19Co/199/2017 zo dňa 5.6.2018 uviedol: „Ak spotrebiteľ sleduje dosiahnutie právnej istoty v otázke, či je zmluvná podmienka neprijateľná, môže sa na súde domáhať žalobou určenia jej neprijateľnosti. Právna istota v takejto záležitosti je dôležitá a dosiahnutie takejto právnej istoty by nemalo byť podmieňované (kumulatívne) uplatnením či už náhrady škody, bezdôvodného obohatenia alebo primeraného finančného zadosťučinenia. Inými slovami povedané, nemožno spotrebiteľa nútiť do uplatňovania takýchto plnení pri jeho snahe dosiahnuť právnu istotu čo do (ne)záväznosti zmluvnej podmienky z dôvodu jej neprijateľnosti. Odvolací súd preto zastáva názor, že spotrebiteľ má právo domáhať sa určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky aj bez kumulatívneho uplatnenia nároku na plnenie z dôvodu neprijateľnosti takejto zmluvnej podmienky. Uvedené právo predpokladá ustanovenie § 3 ods. 3 zákona č.250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, podľa ktorého každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách a tejto ochrany sa môže domáhať na súde (§ 3 ods.5).“ Napokon tiež súd poukazuje aj na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28. marca 2019, sp. zn. 6Cdo 27/2018, v ktorom najvyšší súd uvádza, že „Žaloba, ktorou sa žalobca (majúci v právnom vzťahu, ktorého sa vec týka, postavenie spotrebiteľa) domáha vyslovenia (určenia) neprijateľnosti zmluvných podmienok, resp. vyslovenia (určenia) ich neplatnosti z dôvodu neprijateľnosti, nie je určovacou žalobou v zmysle § 137 ods. 1 písm. c) C. s. p. Ide o osobitný druh žaloby patriacej spotrebiteľovi s cieľom domáhať sa proti porušiteľovi ochrany svojho práva pred neprijateľnými podmienkami na súde, ktorá má podklad v osobitných predpisoch (§ 53 ods. 1, ods. 4 a 5 a § 53a Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z.). V prípade takejto žaloby nie je preto potrebné tvrdiť a preukazovať naliehavý právny záujem“. S poukazom na uvedené právne ustanovenia a citovanú judikatúru súd uzatvára, že v zmysle aktuálnej právnej úpravy sa spotrebiteľ domnievajúci sa neprijateľnosti zmluvných dojednaní v ním uzatvorenej spotrebiteľskej zmluve môže bez ďalšieho(predovšetkým bez potreby naliehavého právneho záujmu, či uplatňovania iných práv, ktorých uplatnenie by malo svoj základ v určení neprijateľnosti zmluvnej podmienky) domáhať voči dodávateľovi ochrany svojich práv žalobou o určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve podľa § 137 písm. d) CSP v spojení s § 53 ods. 1, 4 a 5, Občianskeho zákonníka, § 53a Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 3 a 5 zákona o ochrane spotrebiteľa a § 298 ods. 1 CSP.

Čo sa týka žalovaným vznesenej námietky premlčania, súd ju vyhodnotil ako nedôvodnú. V prvom rade je potrebné zdôrazniť, že premlčaniu podliehajú majetkové práva, pričom v danom prípade žalobkyňa neuplatňuje majetkové právo. A beztak je potrebné poukázať na záväzok Slovenskej republiky zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 bod 1 Smernice rady 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách). Spotrebiteľ má právo, aby jeho právne postavenie nebolo spochybňované existenciou neprijateľnej zmluvnej podmienky a v tomto slova zmysle nie je rozhodné, či dochádza aj k uplatneniu práv na plnenie vyplývajúcich z takejto neprijateľnej podmienky, ako ani to, kedy sa spotrebiteľ domáha určenej zmluvnej podmienky za neprijateľnú. Súdný dvor EÚ v rozhodnutí sp. zn. C-473/00 potvrdil, že uplynutie času v žiadnom prípade nemôže byť skutočnosťou, ktorá by mala znížiť

alebo znemožniť ochranu práv spotrebiteľa pred nekalými obchodnými podmienkami podľa čl. 3 ods. 1 Smernice rady 93/13/EHS.

Neprijateľnou zmluvnou podmienkou je podmienka, ktorá vyvoláva v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany hrubú nerovnováhu. Znaky neprijateľnej zmluvnej podmienky napĺňa nielen podmienka, ktorá je neprimeraná, ale aj podmienka, ktorá je neurčitá, alebo je v rozpore s ratio legis zákonného ustanovenia, podľa ktorého bola dojednaná. Za neprijateľnú sa považuje aj zmluvná podmienka, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktorému po materiálnej stránke dodané nie je a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa.

Súd podrobil žalobkyňou označené zmluvné podmienky prieskumu s ohľadom na § 53 Občianskeho zákonníka, pričom konštatuje, že dotknuté zmluvné podmienky nie sú vylúčené z prieskumu v zmysle § 53 ods. 1 druhej vety Občianskeho zákonníka, nakoľko nepredstavujú hlavný predmet plnenia a netýkajú sa ani primeranosti ceny. Ako už súd uviedol, žalobkyňa nemala možnosť ovplyvniť zmluvné dojednania v uzatvárajúcej zmluve, nakoľko boli predtlačené vo formulári, preto je možné konštatovať, že obe zmluvné podmienky neboli individuálne dojednané. Rovnako u oboch zmluvných podmienok súd nepovažuje za bezvýznamné, že sú súčasťou všeobecných podmienok, ktoré sú písané miniatúrnym, takmer nečitateľným písmom, ktoré určite neprispieva k vedomosti strán sporu o obsahu zmluvného dojednania a jednoznačne podčiarkuje fakt, že nešlo o individuálne dojednanie zmluvných podmienok.

Čo sa týka zmluvnej podmienky o použití splátok, predmetné zmluvné dojednanie už bolo v iných obdobných konaniach (napr. rozhodnutiami tunajšieho súdu sp. zn. 12Csp/321/2017 zo dňa 2.10.2020 alebo sp. zn. 11Csp/19/2022 zo dňa 6.5.2022) vyhodnotené ako neprijateľná zmluvná podmienka a súd sa opätovne, i s odvolaním na princíp právnej istoty, stotožňuje s posúdením predmetnej zmluvnej podmienky ako napĺňajúcej znaky neprijateľnosti. Hoci žalovaný sa bránil tým, že žalobkyňa nikdy neboli účtované iné poplatky a účtované by jej beztak mohli byť iba poplatky v zmysle zmluvných dojednaní, smerodajnou je teoretická možnosť realizácie príslušnej zmluvnej podmienky, ktorej znenie umožňuje veriteľovi využitie splátky úveru použiť nielen na úhradu samotnej zmluvne dojednanej splátky, ale aj na iný účel, čo v konečnom dôsledku môže zapríčiniť omeškanie s úhradou samotnej splátky a následné sankcie, či už zákonné (v podobe úrokov z omeškania, prípadne v podobe zosplatnenia úveru) alebo zmluvné (napríklad zmluvná pokuta). Predmetná zmluvná podmienka tak nezohľadňuje vôľu spotrebiteľa a jeho oprávnené záujmy na splatení prioritne splátok úveru a prenáša na veriteľa možnosť bez vôle spotrebiteľa použiť úhrady splátok na iné finančné nároky veriteľa. Umožnením ľubovôle veriteľa ohľadom otázky účelu vykonanej úhrady je podľa názoru súdu naplnená črta hrubej nerovnováhy v právach a povinnostiach medzi zmluvnými stranami v neprospech spotrebiteľa, ktorému takáto zmluvná podmienka bola pri uzatváraní zmluvy vnútená spolu s ostatnými zmluvnými dojednaniaми.

Ohľadom druhej žalobkyňou označenej zmluvnej podmienky týkajúcej sa zmluvnej pokuty súd a priori považuje za kľúčovú skutočnosť, že dojednanie zmluvnej pokuty sa nachádza vo formulárových všeobecných podmienkach, napísaných miniatúrnym písmom, a tak možno jednoznačne vylúčiť individuálne vyjednanie takejto zmluvnej podmienky a vedomosť spotrebiteľa o tomto finančnom následku prípadného nesplácania úveru. Zmluvná pokuta bola spotrebiteľovi v podstate vnútená spolu s ostatnými zmluvnými podmienkami a napĺňa v zmysle aktuálnej právnej úpravy neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa § 53 ods. 4 písm. v) Občianskeho zákonníka, pretože od spotrebiteľa vyžaduje uhradenie plnení, o ktorých nebol pred uzavretím zmluvy preukázateľne informovaný. Hoci v čase uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere takáto zmluvná podmienka nebola v rámci výpočtu neprijateľných zmluvných podmienok v § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka ešte uvedená, tým, že tento výpočet je iba deklaratórny, možno poukázať na jej neprijateľnosť i v intenciách súčasnej právnej normy, keďže následný rozšírený výpočet neprijateľných zmluvných podmienok iba odzrkadľuje základné kritéria, na ktorých posúdenie neprijateľných zmluvných podmienok spočíva. Navyše sa žiada dodať, že zmluvné dojednanie o zmluvnej pokute podľa názoru súdu ani nenapĺňa formálne požiadavky na dojednanie o zmluvnej pokute v zmysle § 544 Občianskeho zákonníka, kde sa pre platné dojednanie zmluvnej pokuty vyžaduje písomná forma. Pre úplnosť sa žiada dodať, že predmetná zmluvná podmienka už taktiež bola judikovaná v iných obdobných konaniach ako

neprijateľná zmluvná podmienka (napr. rozhodnutím tunajšieho súdu sp. zn. sp. zn. 17C/219/2015 zo dňa 3.2.2016, rozhodnutím Okresného súdu Vranov nad Topľou č.k. 10C/465/2012-23 zo dňa 26.8.2014, či žalobkyňou uvádzaným rozhodnutím Okresného súdu Prešov č.k. 11C/23/2014-88 zo 16.5.2014, ktoré bolo potvrdené Krajským súdom v Prešove rozhodnutím sp. zn. 1Co/161/2014 zo dňa 20.10.2014).

Vzhľadom na uvedené skutočnosti a citovanú právnu úpravu súd vyhovel žalobe žalobkyne v plnom rozsahu a obe ňou označené zmluvné podmienky určil za neprijateľné, spôsobujúce hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán v neprospech žalobkyne ako spotrebiteľky. Dôsledkom neprijateľnosti predmetných zmluvných dojednaní je v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka ich neplatnosť.

Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods.1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods.1 CSP a § 262 ods. 1 CSP, tak, že plne úspešnej žalobkyni priznal voči neúspešnému žalovanému náhradu trov konania v plnom rozsahu. O výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku vyšším súdnym úradníkom.